

Nr 72.

Av herr **Clason m. fl.**, om anslag för komplettering av arméns flygmateriel.

Uti den till 1917 års riksdag avlåtna propositionen (nr 72) angående vissa åtgärder för lantförsvarets stärkande gjordes bl. a. framställning om omorganisation av arméns flygvapen och om anvisande av medel för anskaffning av erforderlig flygmateriel. Sedan riksdagen icke ansett sig kunna godkänna denna framställning, hava särskilda sakkunniga tillkallats för att inom lantförvarsdepartementet biträda med uppgörande av förslag till flygvapnets omorganisation m. m. Arméförvaltningen har emellertid i framställning angående lantförsvarets medelsbehov för år 1919 anført, att ämbetsverket, även under förutsättning att de nämnda sakkunnigas förslag komme att avgivas i så god tid, att detsamma kunde läggas till grund för proposition till innevarande års riksdag, dock ansåge sig böra framlägga förslag till sådan komplettering av *flygmaterielen*, att denna, såvitt ske kunde inom den nuvarande organisationens ram, måtte kunna anses någorlunda motsvara tidens fordringar. Enligt verkställda beräkningar erfordrades för denna komplettering ett belopp av 3,854,000 kronor. Då denna materiel till allra största delen kunde tillverkas inom landet på två år och det vore av vikt, att anskaffningen skedde så fort som möjligt, borde hela det erforderliga beloppet anvisas till utgående under år 1919 med rätt för Kungl. Maj:t att redan under år 1918 förskottsvis utanordna 1,927,000 kronor.

Uti sitt yttrande till statsrådsprotokollet rörande reglerandet av utgifterna under riksstatens fjärde huvudtitel för år 1919 har chefen för lantförvarsdepartementet, med anledning av arméförvaltningens berörda framställning, anført, att med tillgodoseendet av nämnda krav borde tillvidare anstå samt att frågan härom borde behandlas i sammanhang med spörsmålet om en blivande omorganisation av arméns flygvapen. Arméförvaltningens framställning har, i överensstämmelse härmed, icke föränlett något äskande från Kungl. Maj:ts sida.

På knappast något av teknikens områden har man under det pågående världskriget kunnat konstatera en så snabb och omfattande utveckling som på flygväsendets område. Från att vid krigets början hava i huvudsak befunnit sig på försöksstadiet har det militära flygväsendet numera vunnit en fast och för framtiden bestående plats bland de övriga vapenslagen. Samtidigt har flygmaterielens utveckling öppnat möjligheter för dess vidsträckta användning även för fredliga ändamål.

Under sådana förhållanden synes det oss vara av synnerlig vikt, att den ifrågasatta anskaffningen av modärn flygmateriel icke uppskjutes till en obestämd framtid, utan, så snart ske kan, påbörjas. Den omständigheten, att flygvapnets framtida organisation ännu icke fastställts, synes icke böra lägga hinder i vägen härför. Som av arméförvaltningens ovan berörda framställning framgår, kan nämligen en ej obetydlig anskaffning av modärn materiel ske utan att föregripa organisationsfrågans lösning. Det belopp, som för ändamålet nu bör ställas till förfogande, synes lämpligen böra begränsas till vad arméförvaltningen föreslagit till förskottering under innevarande år.

Vi få alltså hemställa,

att riksdagen måtte för komplettering av arméns flygmateriel å tilläggsstat för år 1918 anvisa ett belopp av 1,927,000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1918.

Sam. Clason.

Herman Fleming.

Gunnar Ekelund.
